

«Αν μπορούσαμε οι Χριστιανοί να ζήσουμε όπως εκείνη την πρώτη χιλιετία...»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Στις 3 Οκτωβρίου ο εκδημήσας -προ ολίγου- εις Κύριον Μητροπολίτης Ιταλίας και Μελίτης κυρός Γεννάδιος είχε στείλει ευχαριστήρια επιστολή προς «τον Ιερόν Κλήρον, τας Καθηγουμένας και τον περιούσιον Λαόν της Ιεράς Μητροπόλεως Ιταλίας καί Μελίτης», που του ευχήθηκαν για την αποθεραπεία του...

**Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, τὰς Καθηγουμένας
καὶ τὸν περιούσιον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰταλίας καὶ Μελίτης**

Φιλοτίμητα καὶ

ἀφοσιωμένα τέκνα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,

Μέ πολλήν στοργήν καὶ φιλικήν ἀνταπόκρισιν πρὸς κάθε ἓνα ἀπὸ Σᾶς, αἰσθάνομαι τὴν ψυχὴν μου νὰ ἐπιθυμῇ καὶ νὰ θέλῃ τὴν ἀνάλογον προσδοκίαν καὶ ἀνταπόκρισιν, διὰ μίαν ἐπικοινωνίαν μεθ' ὑμῶν, διὰ τῆς προσευχῆς τῷ Παναγὰθῳ καὶ Φιλανθρώπῳ Θεῷ, «τῷ Θεῷ τῶν δυνάμεων». Χαίρων, λοιπόν, συγχωρήθητέ μοι διὰ τὴν καθυστέρησιν εἰς ἀπάντησιν τῶν εὐχῶν Σας πρὸς τὴν ταπεινότητά μου διὰ τὴν ἀποθεραπείαν μου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν, διαλαλοῦμεν, μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον, τὴν κοινὴν προσευχὴν τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν ἁμωμον Κόρην, τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, τῆς ὁποίας τὸ «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» τοῦ Ἀρχαγγέλου πρὸς Αὐτὴν ἀγγίζει καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς καθοδηγεῖ τὴν προσευχὴν μας, ὁλόκληρον τὴν ὑπαρξίν μας, πρὸς τὸ ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν συμφέρον. Ἡ προσευχή, ἀσύγκριτος καὶ ἱερωτάτῃ «πρᾶξις» καὶ «ἐνέργεια», ὁδηγεῖ εἰς τὴν κανονικὴν εὐπρέπειαν καὶ ἀποτελεῖ μίαν πορείαν πρὸς τὸν Χριστόν, φυσικῶς καὶ μεταφυσικῶς εἰς τὸν Θεόν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Εἴσθε μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου· εἴσθε ἡ ζωὴ μου!

Καὶ ὅλοι εἴμεθα υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ οἰκονόμοι τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς Χάρτις Του, συγκληρονόμοι καὶ ἀπόστολοι νέων Δωρεῶν, ὅπως σημειώνουν οἱ Ἅγιοι Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος.

Επὶ δὲ τούτοις, εὐχαριστῶν ἓνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν διὰ τὴν προσευχὴν του εἰς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν, καὶ τὴν ἀγαθὴν προσδοκίαν, διατελῶ μετ' ὁλοθύμων εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Ἐν Βενετίᾳ, 03 Ὀκτωβρίου 2020

**† Ὁ Μητροπολίτης
Ἰταλίας καὶ Μελίτης Γεννάδιος**

Δέκα μέρες αργότερα, στην ιστοσελίδα της Μητροπόλεώς του, εμφανίστηκε ένα δικό του κείμενο, μια αναδημοσίευση από το 2005 με τίτλο: «Η Ευρωπαϊκή Ένωση», που αναφερόταν στις αξίες που μεταλαμπάδευσε ο ελληνικός πολιτισμός και η ορθοδοξία στην Ευρώπη σε μια εποχή που αρκετοί διανοούμενοι πιστεύουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί έναν πολιτικό-οικονομικό χώρο στον οποίο... ο Χριστιανισμός απαγορεύεται να διαδραματίσει τον σημαντικό του ρόλο.

Πιθανώς δεν ήταν τυχαία η επιλογή μιας τέτοιας δημοσίευσης μόλις δυόμιση ημέρες πριν την κοίμηση του Μακαριστού, που μένει ως παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές.

Γράφει, λοιπόν, ο μακαριστός μεταξύ άλλων:

«Ο Pol Valery, μιλώντας σε φοιτητές στην Ζυρίχη, δηλώνει: «Ο Ευρωπαίος δεν

καθορίζεται ούτε από τη φυλή, ούτε από τη γλώσσα, ούτε από την εθνικότητα, καθώς η Ευρώπη είναι η πατρίδα πολλών γλωσσών, εθνών και παραδόσεων. Ο Ευρωπαίος, πρόσθεσε, είναι κάθε άτομο που ανήκει σε έναν λαό που έχει αποδεχτεί τον ρωμαϊκό νόμο, τον ελληνικό πολιτισμό και το χριστιανικό δόγμα.

Ένας Άγγλος φιλόσοφος, ο Cristofer Ntouson, επιβεβαιώνει την ίδια αλήθεια με άλλα λόγια: «Εάν η Ευρώπη οφείλει την πολιτική της ύπαρξη στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, εάν οφείλει την ισχύ της και τις κατευθύνσεις του Πολιτισμού της στον Ελληνικό Πολιτισμό, και εάν οφείλει την ύπαρξή της στον χριστιανισμό, είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς αν θα ήταν δυνατόν να έχουμε μια και μοναδική ευρωπαϊκή συνείδηση με όλα τα έθνη και τις φυλές, με όλες τις γλώσσες και τα έθιμα, εάν δεν υπήρχε η συνεχιζόμενη παρουσία της χριστιανικής εκκλησίας».

Αρκετοί διανοούμενοι πιστεύουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας πολιτικό-οικονομικός χώρος στον οποίο... ο Χριστιανισμός απαγορεύεται να διαδραματίσει τον σημαντικό του ρόλο. Στην πραγματικότητα, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το πνευματικό ανάστημα του Χριστιανισμού, καθώς οι πατέρες της Εκκλησίας αποτελούν τα πρώτα πνευματικά και πολιτιστικά θεμέλια αυτού, και όπως διδάσκουν: η εικόνα του Θεού στον άνθρωπο είναι ο Χριστός και ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν του Θεού» (Γεν. 1:26), όπου από τη μία έχουμε την έννοια της ευθύνης και από την άλλη την αδελφότητα με όλους τους άλλους ανθρώπους.

Είναι ένα πολύτιμο χριστιανικό μήνυμα που ιδρύει την Ευρώπη και από την Ευρώπη μπορεί και πρέπει να επεκταθεί στον κόσμο.

Πολλοί δεν γνωρίζουν ότι η Εκκλησία ήταν μία, ενωμένη, για χίλια χρόνια και ακόμα μετά το σχίσμα η Ορθόδοξη Ανατολή παρουσιάζει στον κόσμο θαυμαστές προσωπικότητες ορθόδοξης πνευματικότητας και ελληνικού πολιτισμού, οι οποίες έχουν φωτίσει τη Δύση με τον περίφημο πνευματικό πολιτισμό τους και συνέβαλαν πραγματικά στην αναγέννηση και την πρόοδο της Ευρώπης.

Είναι τρελό το πώς ξέκοψε η Δύση από την Ανατολή μετά το Σχίσμα...

Είναι γνωστό το ότι πολύ Ορθόδοξοι Διδάσκαλοι ελληνικής πολιτισμικής κληρονομιάς έφτασαν στη Δύση και ότι η Ελληνομάθεια είχε τεράστια αξία ως προς τη μόρφωση των μαθητών και σπουδαστών των Πανεπιστημίων της εποχής.

Τα βιβλία διδασκαλίας σε σχολεία έως τον δωδέκατο αιώνα μεταφράζονταν από τα βυζαντινά...

Αν εμείς, οι Χριστιανοί, ήμασταν ενωμένοι σε έναν δύσκολο αιώνα όπως ο δικός μας, αν μπορούσαμε να επιστρέψουμε στις κοινές πηγές, να

ζήσουμε την αλήθεια της πρώτης χιλιετίας, να πιστέψουμε περισσότερο στον Θεάνθρωπο Χριστό, τον Σωτήρα και Κύριό μας, αλλά όχι μόνο στην τεχνολογία, στην οικονομία και στην πολιτική, μόνο τότε θα μπορούσαμε να είμαστε οι «οικοδόμοι» της Ευρωπαϊκής Συνείδησης, της οποίας, χωρίς τη χριστιανική «σφραγίδα», είναι αδύνατο να κατανοήσουμε την ιστορία, τον πολιτισμό, την τέχνη και, πράγματι, την ουσία.

Τι, ωστόσο, είναι η Ευρώπη για την Ορθόδοξη Εκκλησία; Ποιος είναι ο ρόλος της στην Ευρώπη;

Για την Ορθόδοξη Εκκλησία, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι απλώς μια πολιτική – οικονομική συνεργασία διαφορετικών κρατών, ούτε καν μια κοινότητα διαφορετικών κρατών με πολιτικοοικονομικούς σκοπούς. **Για την Ορθόδοξη Εκκλησία, η Ευρώπη είναι το πνευματικό ανάστημα του χριστιανισμού, καθώς η ρωμαϊκή κληρονομιά και ο ελληνικός πολιτισμός έγιναν δεκτά και διδάσκονταν κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα και των Σύγχρονων Χρόνων. Εδώ είναι η σημασία του ρόλου της Ορθόδοξης Εκκλησίας: Η υπεράσπιση και η προστασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι πολιτική δράση, αλλά ένα πνευματικό καθήκον, ένα καθήκον προστασίας του τόπου και του τρόπου ζωής, ως πνευματικής Ένωσης.**

Αν μπορούσαμε οι χριστιανοί να ζήσουμε όπως εκείνη την πρώτη χιλιετία..».

Ολόκληρο το κείμενο παρατίθεται στα ιταλικά στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Ιταλίας και Μελίτης και μπορείτε να το διαβάσετε [εδώ](#)

Επιμέλεια και μετάφραση για το Πρακτορείο «Ορθοδοξία»: Ευγενία Δίτσα